

ת"פ 12396/04/21 - מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז דרום-פלילי נגד סאבר אבו כף ע"י

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 12396-04-21 מדינת ישראל נ' אבו כף

בפני המאשימה
נגד הנאשם
כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא
מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז דרום-פלילי
סאבר אבו כף ע"י ב"כ עו"ד טאהר אלמכאוי

החלטה

1. בתאריך 8.6.2022 הודיע ב"כ הנאשם, כי החלטת בית המשפט בטענות המקדמיות שניתנה בת"פ 62911-08-21 מייתרת את טענות 1-4 בטענות המקדמיות שהגיש. ב"כ הנאשם ביקש, כי תושלם החלטת בית המשפט בנוגע לטענות ה' ו-ו' שהועלו. בנוסף, ביקש לבחון את משמעות ההחלטה שניתנה בטענות המקדמיות במסגרת ת"פ 19111-09-21, על מנת לגבש את הגנת הנאשם גם בתיק זה. בנסיבות אלה, נקבע המשך הדיון לתאריך 7.7.2022 ביחד עם תיקים נוספים שהוגשו גם הם בעבירה של ריבוי נישואין.

2. בתאריך 14.12.2021 הוגשו טענות מקדמיות על ידי ב"כ הנאשם במסגרת ת"פ 62911-08-21 הנ"ל. מדובר בארבע טענות:

- א. טענת אפליה.
- ב. טענת אכיפה בררנית.
- ג. טענת פגיעה בזכות היידוע והשימוע.
- ד. טענת חריגה מההנחיות.

המאשימה הגיבה לטענות בתאריך 26.12.2021.

בתאריך 8.5.2022 ניתנה החלטת בית המשפט בטענות המקדמיות. הטענות נדחו לגופן.

3. בתאריך 6.4.2022, עוד בטרם ניתנה החלטה בת"פ 62911-08-21 הנ"ל, הוגשה בקשה עם טענות

מקדמיות גם בתיק שבפניי. בנוסף לארבעת הטענות שהועלו במסגרת התיק האחר, נטענו בפניי שתי טענות נוספות, שאלה תמציתן:

א. טענת אישור בית הדין - נטען, כי אילולא אישור בית הדין השרעי לנישואין, הנישואין לא היו תקפים ומשמדובר בנישואין לא תקפים, הרי שלא בוצעה עבירה. נטען, כי מאחר והמאשימה מגישה כתבי אישום רק במקרים בהם בית הדין השרעי מאשר את הנישואין השניים, הרי שגם המאשימה מייחסת את תוקפם של הנישואין השניים להחלטת בית הדין השרעי. כך נוצר מצב שבו בית הדין השרעי מאשר מעשה מסוים, בעוד שעל פי הדין הפלילי, מדובר במעשה אסור. נטען, כי הפתרון היחידי לאבסורד זה הוא ביטול כתב האישום.

ב. טענת אכיפה בדרנית ספציפית - נטען, כי סעיף 182(א) מטיל אחריות פלילית על המסדר נישואין בידיעה שהם אסורים. מאחר ועל פי ראיות המאשימה, קאדי בית הדין השרעי הוא שסידר את הנישואין, הרי שהוא עבר עבירה ועל כן יש להעמיד אותו לדין. לעניין זה הודגש, כי בין אם מדובר באישור או אשור או סידור הנישואין, אחת היא לעניין עבירה על החוק.

4. בחנתי את הטענות ומצאתי כי יש לדחותן. אשר לטענה הראשונה, מדובר בטענה שהיא למעשה המשכן של טענות קודמות, אשר נדונו ונדחו או שנקבע לגביהן כי הן טענות הוכחה. עמדת המאשימה היא, כי בית הדין השרעי אינו יוצר את מעמד הנישואין, אלא רק מאשר אותו. בנסיבות אלה, דין הטענה הראשונה להידחות. ככל שההגנה סבורה, כי המאשימה טועה בהבנת הדין - האזרחי או הדתי - תביא לכך ראיות במהלך ישיבת ההוכחות.

יש לדחות גם את הטענה הנלווית לטענה הראשונה. כפי שהוסבר בהחלטה הקודמת וכן בהחלטה במסגרת ת"פ 19111-09-21, שגם עליה נסמך ב"כ הנאשם, מדיניות האכיפה של המאשימה, לרבות ההחלטה להגיש כתב אישום בעבירה של ריבוי נישואין בתיקים בהם מתקבל דיווח מבית הדין השרעי, איננה מדיניות שיכולה להוביל לביטול כתב אישום בתיק שבפניי מכוח טענה מקדמית. הנימוקים שניתנו בהחלטה קודמת בכל אחד מן התיקים הנוספים עליהם מבקש הנאשם להסתמך בהגנתו, יפים גם לעניין זה.

יש לדחות גם את הטענה השנייה, שהיא עם כל הכבוד טענה מתריסה. כפי שהובהר וכל עוד לא הוכח אחרת, על פי הדין, אשור הנישואין על ידי בית הדין השרעי אינו מהווה סידור של נישואין, אלא מדובר בהליך רישום שאיננו קונסטיטוטיבי. נראה כי ההגנה אינה שבעת רצון מהמצב החוקי בישראל, הן בנושא הפרדת הרשויות והן בנושא שאלות של דת ומדינה, אך נושאים נכבדים אלה בכל הכבוד, אינם מעניינו או מתחום סמכותו של בית משפט השלום, הדין בתיק פלילי במקרה ספציפי. בהתאם למצב החוקי במדינת ישראל, דינה גם של טענה זו, השלובה וכרוכה בטענות הנוספות, להידחות.

5. במועד הקבוע, ככל שלא יוצגו הבנות המייתרות שמיעת ראיות בתיק, ימסר מענה מפורט והתיק ייקבע לשמיעת ראיות.

ניתנה היום, כ"א סיוון תשפ"ב, 20 יוני 2022, בהעדר
הצדדים.